

Sygn. akt IV CSK 14/16

POSTANOWIENIE

Dnia 30 czerwca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z wniosku P. Spółki Akcyjnej z siedzibą w L.
przy uczestnictwie H. M.

o stwierdzenie zasiedzenia służebności przesyłu,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 30 czerwca 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki postępowania
od postanowienia Sądu Okręgowego w Lublinie
z dnia 11 czerwca 2015 r., sygn. akt II Ca 302/15,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. stwierdza, że każdy uczestnik postępowania ponosi koszty postępowania kasacyjnego związanego ze swym udziałem w sprawie**

UZASADNIENIE

Uczestniczka postępowania H. M. złożyła skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 11 czerwca 2015 r., w której oddalono apelację tej uczestniczki od postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 2 lutego 2015 r. W postanowieniu tym stwierdzono nabycie z dniem 15 maja 2010 r.

służebności przesyłu przez wnioskodawcę - P. Spółki Akcyjnej w L. (k. 324 i n. akt sprawy).

W skardze kasacyjnej wnioskodawczyni podnoszono zarzuty naruszenia przepisów prawa procesowego, tj. art. 233 k.p.c., sprzeczność ustaleń faktycznych w zebranym w sprawie materiałem dowodowym (s. 1-2 skargi). W skardze zawarto także prawną motywację wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (s. 3 skargi). Skarżąca stwierdzała ponadto, że postanowienia obu sądów meriti są błędne i wobec tego skarga kasacyjna jest w pełni uzasadniona i w całości zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Analizując treść uzasadnienia zaskarżonego wyroku, treść skargi kasacyjnej i zawartą w niej prawną motywację wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz odpowiedź na skargę kasacyjną (k. 362 i n. akt sprawy), Sąd Najwyższy stwierdził, że w rozpoznawanej sprawie o stwierdzenie zasiedzenia służebności przesyłu nie występują - wbrew stanowisku strony skarżącej - przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1-4 k.p.c. Uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi ma służyć wywód na s. 3 skargi, w którym wskazuje się na to, co powinno zostać ustalone w rozpoznawanej sprawie (znaczenie decyzji Wojewody Lubelskiego z dnia 30 września 1996 r. dla nabycia ex lege prawa użytkowania wieczystego przez Zakład Energetyczny – L.; ustalenie przeniesienia ze Skarbu Państwa na przedsiębiorstwo Państwowy Zakład Energetyczny L. posiadania służebności gruntowej; ustalenie statusu Zakładu Energetyczny L. - Przedsiębiorstwa Państwowego jako poprzednika prawnego wnioskodawcy). Trzeba stwierdzić, że tak sformułowane uzasadnienie wniosku nie zawiera przedstawienia tego, jakie istotne zagadnienie prawne powstało w związku z rozpatrywaniem sprawy, czy istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie Sądu (art. 398⁹ § 1 pkt 1, 2 k.p.c.). W treści uzasadnienia omawianego wniosku brak jest także stwierdzenia, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 4 k.p.c.

Niezależnie od tego należy zauważyć, że w skardze kasacyjnej przytoczono zarzuty, które nie mogą być brane pod uwagę w postępowaniu kasacyjnym zgodnie z regułą wyrażoną w art. 393³ § 3 k.p.c. Zwrócono też na to uwagę w odpowiedzi na skargę (s. 2).

W tej sytuacji Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.) i rozstrzygnął o kosztach postępowania kasacyjnego (art. 520 § 1 k.p.c.).